

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1922.-ΕΤΟΣ Δ' ΑΡ. 174

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 40

ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Μ. ΣΥΡΙΓΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
(Ὀδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου 7)

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησίᾳ δρ. 20.— Ἐξάμ. δρ. 10
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ » 40.— » 20
ΑΜΕΡΙΚΗΣ » Δολ. 4.— » Δολ. 2

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ : ἡ λέξις. Ἐξαίρετως
διὰ τοῦς πολυμοιάς 50 λέξτᾳ
50 λέξτᾳ ἡ λέξις. Διὰ ποιήματα καὶ ἐμ-
πορικᾶς καταχογιᾶσις ἰδιαι-
ται συμφωνία.

◻ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ◻

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΣΕ ΜΙΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ

ΤΑ ΚΑΛΙΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΜΑΝΣΟΝ ΤΗΣ ΦΡΑΝΤΣΙΝΑΣ

ΟΥ HENRY MURGER

Μεταξύ των άλλων μοτέρ της Μονμάρτρης, εγγόνα της...

Τον εγγόνα αυτόν τον Ζάκ, σ' αυτό νοσοκομείο όπου με...

Ο πατέρας του, σαν έμαθε το θάνατο που γινόταν...

—Ω, κύρια—είπε μια νοσοκόμα—δεν μπορούμε να το...

Μάζεμα μαριζά απόμα άσ' την δεσποινίδα Φραντσίνια...

—Ο Ζάκ να βρήκε άμέσως το σκίρτα του, έκαιγε τη...

—Ω, δεσποινίς, να κι άλλη άτυχια... έβέχασα που έχω...

—Θε μου τί θέ μου έλεγε η Φραντσίνια, δέ φθάνει...

—Ας φάξουμε, δεσποινίς. Κι' έσκυψαν να μ' αψέξουν...

—Μιά δυο ρουφίς μονάχα, μούλεγε, και τον παλαγιζόσουν...

—Καλά, δά μου ήθε, π'όσον τον μανσόν; Δέ βλέπουμε...

Παρονόν, άγαπητοί μοι άνταγώνους, αυτό το ταμπόκι...

Και λοιπόν, ο Ζάκ κι η Φραντσίνια άνταμώθηκαν...

Τά δωματία που κρατούσαν στο έκτο κάπταωμα, στη...

χός διάβολος, άρτίστας. Κι ο Ζάκ ηξερε... ως η Φραντσίνια...

—Ένα άρματιέκο βράδυ, ο Ζάκ γύρισε στη σπηή κάμαρά...

—Εδύνατος που έχω άκόμα λίγον καπνό, είπα. Έπιλωσε...

Τό ίουο βράδυ, άπεινατίας, η Φραντσίνια γόρισε...

Βλεπόντας όμως πώς άπό της γαριμάδες της πόρτες...

—Τι άτυχία, κύριέ μου είπα η Φραντσίνια, κι' έχω...

—Θε μου τί θέ μου έλεγε η Φραντσίνια, δέ φθάνει...

—Ας φάξουμε, δεσποινίς. Κι' έσκυψαν να μ' αψέξουν...

—Μιά δυο ρουφίς μονάχα, μούλεγε, και τον παλαγιζόσουν...

—Καλά, δά μου ήθε, π'όσον τον μανσόν; Δέ βλέπουμε...

Παρονόν, άγαπητοί μοι άνταγώνους, αυτό το ταμπόκι...

Και λοιπόν, ο Ζάκ κι η Φραντσίνια άνταμώθηκαν...

Τά δωματία που κρατούσαν στο έκτο κάπταωμα, στη...

Και, όπως δόξα να τ' άννηληφθή, έσκαρψε κάτω άσ'...

κλειδί που είδε χάμα. Δέν ήθελε να τ' άβρη.

Αυτή η γρομμή των άποικωπτικόν δά άς έξηγήση...

—Συγγήτης τον Ζάκ και τον άγάπας, Η άγάπη τους...

—Τι μάς μέλλει για τ'όσον τον φίλο σου; Τώρα είνε...

—Τι μάς μέλλει για τ'όσον τον φίλο σου; Τώρα είνε...

Η ΠΡΩΤΟΜΑΡΙΑ ΜΟΥ

Άδριο έμμερωναί ο Μαρς Μα τί μ' άνάγκη να παω...

—Όλα τ' άνθη του Μαρτίου στο κορμί σου λουλουδιζούν...

Κάθε αρσί που άνοιγει τα ράτια να σ' άντικρύξω...

—Καλά, δά μου ήθε, π'όσον τον μανσόν; Δέ βλέπουμε...

Παρονόν, άγαπητοί μοι άνταγώνους, αυτό το ταμπόκι...

Και λοιπόν, ο Ζάκ κι η Φραντσίνια άνταμώθηκαν...

Τά δωματία που κρατούσαν στο έκτο κάπταωμα, στη...

Και, όπως δόξα να τ' άννηληφθή, έσκαρψε κάτω άσ'...

Είς τ'όσον προσεχώς μια έκπληξες

Από τ'όσον φωτογραφίας που δημοσιεύονται εις τ'όσον...

Μη ξεχνάτε να έσκαρψετε... (15) Αθήνα η Επαρχιωτοσοῦσα; Διεύθυνσις

Αθηναία η Έσχαριωτοσοῦσα

Αναγνώσαι: Ποιά προτιμάτε για γυναίκα σας;

Αναγνώστοιαι: Ποιά προτιμάτε για φίλη σας;

ΜΕΓΑ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ΜΙΑ ΠΡΟΙΚΑ 3.000-5.000 ΔΡΑΧΜΩΝ. ΑΛΛΑ ΔΩΡΑ 500 ΔΡΑΧΜΩΝ.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΑΙ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΑ

Μέχρι της παρελθούσης Τρίτης έλήφθησαν τα κατωτέρω...

Α γ α ε ν α.—Εύφημία Χατζηζήση, Κατίνα Ζηλεμένου...

Α γ α δ ε ο.—Γ. Σαγκιώτης, Α. Δόβας, Ν. Ασημίδης...

Α γ α τ έ σ σ α ρ α.—Στέλλα Άγοριδίου, Ε. Σαρχιανάκης...

Α γ α π έ ν τ ε.—Ν. Σκλήρης, Α γ α έ λ τ ά.—Ν. Καποκέφαλος...

Α γ α δ κ τ ο.—Έσχαρία Μανρωκεφάλου, Μ. Μαυρολόπουλος...

Α γ α ο ω σ ο κ α.—Νικήτας Συχνης, Α γ α ε ι χ ο σ κ α.—Π. Κωνσταντινίου...

ΨΗΦΟΙ ΧΩΡΙΣ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΑ Ψηφίσαν μετ' Ισαρίθμων 50λέκτων, χωρίς ψηφοδέλτια...

Γιωρκίλ Αύρα (έκ Σμύρνης)

Έλευθερία (έκ Αθηνών)

Παρήγορος Τραυματιών (έκ Σεργών)

Βοσκοπούλα του Παργασού (έκ Λαδίου)

Η ΣΥΛΛΕΓΟΜΕΝΗ ΠΡΟΙΚΑ

Έκ προηγουμένων εβδομάδων δρ. 3000— Έκ ψηφοδελτίων 9550— Έκ ψηφών 100— Έξ εισφορών 14— Σύνολον δρ. 221650

Η ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΨΗΦΩΝ

Έκ των ως άνω 187 ψηφοδελτίων τ'όσον 91 είνε ύπερ της Έσχαριωτοσοῦσας...

Table with 4 columns: Φοιτ., Αθήνα, Ψηφ., Επαρχιωτοσοῦσα, Ψηφ. (Numbers and names)

Ο κατάλογος αυτός θα δημοσιεύεται στερεοτύπος, προστιθεμένων κατ' έβδομάδα...

ΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ

Έλήφθησαν και θα δημοσιευθώσι αι φωτογραφίαι των δεσποινίδων...

Έπισημίζεται, δεσποινίς Άγριολούλουδο. Θα δημοσιευθή εις τ'όσον μεταπροσέχες...

Κάνει προγαγόνδα και καλρινή ψήφους, κ. Έσχατα Άράρανε...

Έλήφθησαν και θα γίνη δπως λέτε, κ. Δ. Ποδιώτη. Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΕΝΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΟ ΣΤΕΦΑΝΙ Γόρεια μέσ' στον κήπο μου τ'όσον κ'όσον...

Από τ' Αγγλικό Μετάφρ. Μ. ΜΑΓΚΚΑΚΗ

ΤΑ ΡΑΒΑΣΑΚΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

Η ΔΑΜΠΡΩ

Περδίκω μ' π'λ' μ' Δέ στίλβειγα... Περδίκω μ' π'λ' μ' Δέ στίλβειγα... Περδίκω μ' π'λ' μ' Δέ στίλβειγα...

Χώς στις γυναίκες φυλακές βγιά νάν τνε ιδού... Τν' ήβρηκα μπιρλίγκου κι κλιαφου κι μί τν κλιά τουμπανου.

—Τί ποίησι έτο' ή κλιά, ούρη καφουλόμ- πρου; τς λίου. Μπά κι σού βάρισαν.

—Κι ποίος τ' κουνάει νά μί βαρέσ' ήμένα, μ' λίει αδίν'. Μί δέκα άντρες νάν τά βάνου τς κάνου ζάπ' μουναχί μ'.

—Γειά σ', ούρη Δάμπρου ντεμπεντέροσα σ' έχου αίξιστά ποδεις αίξισσα κι του λίει ή περδίκουλα σ'.

—Αμ' δέ μ' λίες, έτώρα, τί τούν κόρακα χάλιβεβς ιδώ στν 'Ανθήνα κι' ήρ- θες κι οι τσάκουσαν σάν του πεννίκι σι' φάκα;

—Ηρθα γά βιγινήσου.

—'Αί ήνα έγγυους;

—'Οχι, ήμνε γαστρουμέν'.

—'Πστε, σά γά λίεμε, είσι παντρεμέν'.

—'Οχι.

—'Αμ τότενες πός διάττανου βρέθικς σ' εν- διαφέρουσα κατάστασ'; 'Γνώ ξέρου πός μα- ναίω ιδώ οι 'Ανθηαίες έχνι τούν τρόπο νά κάννε κιδιέ μπιρλιχού παντρεφτούνε κι' όντες παντρεφτούνε τά μίην κάννε. Στά χουριά ό- μρους του τοιούτουν άπαγορέβιτι ξιδιά ξύλου κι' σουκάλ'. Του λπόν πός κι βρέθικς ή άφιντιά ό' μί κιδιέ δίχους γαμπρό, σά νύφ' άνόμφευτ' μαδές;

—Δίχους νάν του θέλον ή δόλια!

—Πώς κι' έτο'; Γένουνται αιδίνες οι δλιές μαδές, δίχους νάν του θέλς κι σού νά στάλα;

—Γένουνται κι παραγένουνται, όντες ήνι νιά τσομπρα μουναχί στις πλαγιές τ' Παρνασσού κι' έρθ' ού άλλους κι τ' δέσ' χερουπόδαρα κι τνε βάλ' κατά 'ής κι τς κάν' ό' τ' θέλ'.

—Κι ποίος σι' έφικακι αιδίν' τν κληού- δλειά, ούρη Δάμπρου;

—Ού λήσατορας ού 'Αργυροκαστρίτς. Δέν τνε έξος εν Ιστορία μ'.

—'Ακα, πέστημ' νάν τ' βάλου σι' φημερίδα, —Μετά χαρά σας.

'Η Δάμπρω άναστένει, έβαλε στροβά του τσεμπέρι τς κ' άρχίνου:

—'Ημιν κι γώ ή μάθ' ιδώ κι λίγα χρόνια νιά τσοπκα έμμουρφ' κι δρουσιή σάν τά κρδα νερά.

—Κι σάν τν Περδίκω μ', κληώρα τς δα' βροσκίτι.

—Ναίσι. 'Η φαμίλια μ' ήταν φτουχή, κα- νιά δεκαριά κεφάλια γιδουπόβατα είχαμ. Ού πατέρας πάνεγε μπουνδρα στου χουράφ' νά οδγώσ' ήγώ έπιρνα τά ζουντανά κι τά πά- ανα στά λβάδια ν. βουσκήσι. Κι κατά του βραδάκι ρουβόλογαμαν πίσου στου χουργιό.

'Ενα πορτί είχα έκαλουθή στου γρασιό' κατ' άπώναν πλάτινου. Δίπλα μ' κάθουνταν σιά πισνά τ' ού μούργουε κι γύρου ούλόγυρα έ- βουσκαν τά πράτα. Κι' άδεξί έπιτιέτι κατα- μπρουστά μ' ένας άγογιάνθρωπος, άψλός, ξερακιανός κι μ' ένα γκαύ στουν όμου «Γειά χαρά, Δάμπρου, μ' λίει, ήμνι ού 'Αργυρο- καστρίτς κι του κηφάλι μ' άξίξ' κνουπέγι χι- λιαδούλες. —'Νό μ' το νά πάου νάν του πλ' ή- σου στου παζάρ' τ' λίου γά. 'Όσου ν' άπου- σώσου όμου τν' κβένια μ', ρίχνιτι σά λίκους πεινασμένους άπλουθιό μ' κι μ' άρχινάει μάτς κι μοιτς τά φλιά. «Φέγα, τ' χουγιαόζου, ήπαλη- ουτζαναμπέτ κι δέν άντρέπεσαι!» Χαμπέσ' δέ είχι ίκειός. «Μή φ' υβάσι, Δάμπρου μ', μώ- λει, κι θά σι πάρου γναίκα μ'». 'Γνώ νά γένου γναίκα μίανού ληστήκιχηργυμένου Που- τέξ'! Κι τήρηγα νάν τ' έπιφύγου. Τότινις ίκειός ού μπιξίβεχς μουέμι: «Σά όδ θέλς μί του χαλό, σι παζρόνυ μί του ζού». Κι μί λιτα- ρών πιστάγκουνα κι' έβγαλ' άπανουθιό μ' τά μάτια τ'. Κατάλαβε;

—'Απάν κιάτ'...

—Κι' άπέ σκαπέτσιε στν άλλ' ραχούλα. 'Γνώ δέν είχα μούτρα νά γυρίσου πίσου στου χου- ριό μ', μόνε πήγα χουρά κι έκλεφα τούν χου- ριό μ'.

τουγκρά μίανου μπιστιού κι μί δαύτενυ σκό- τούσα έναν τσοπάνου άκφμαθα πός αιδί- νους είχι πη τ' 'Αργυροκαστρίτ' που στάλια- ζα κι' ήρθι κι μ' ήβρηκι 'Από κείν' τ'μέρα, φέρεσα άντρίκια, έβαλα του γκαύ στουν όμου κι βήκα στου κλαρι, γχιζιρώντας ούλουν τούν Παρνασσό ραχούλα τη ραχούλα, γιά νά βροθ' τούν 'Αργυροκαστρίτ' νάν τουνε σκουτώσου. Νιά μέρα έπιασ στου λμέρ' μίανού άλλνου λη- στοφυγόδικου. Αιδίνους ήταν άμουρφους κι παλλκαράς. Τούν άγάπια, μ' άγάπια κι' έτο' βρέθηκα μί κιδιέ σην κλιά.

—Τν κακότχη τ' Δάμπρω! Κι πός τά κα- λομπορέβς ιδώ σι' φυλακή Στιναχοργίειο κιαιά στάλα;

—Στιναχοργίειο μουναχί γιαι μ' έπικαν μπιρλιχό τουνε σκουτώσου. 'Αν μώδναν έξου- οίγια θά σκουτώνα ούλνους τς; άντρου τ' κόσμ' γιαι ούλ' ήνι παληουζάγαρα.

—Μπαβου. Δάμπρω άχάλαγη! Είσι κι' έ- λίου σ' σουφρατζέτα;

—'Οχι, άπ' του Σάλουνα είμι.

—Ούρη, δέ σ' άρουτάου πούθεν είσι. Σ' λίου άν είσι φερνίστορια;

—Τί θά πη αιδίνου;

—Γιά, σά νά λίεμε άν θέλς κι σού ψήμφου κι σουπουλιέγια;

—Δέ θέλου τίκουτας άπ' αιδίνα. Θέλου μου- ναχά νά πγού αίμα άντρίκειου γιαι ούλ' είσι παληουζάγαρα.

—Φαροσιάμασι ήγώ κι' ή σκούφια μ'.

Σάν είδα όμους πός ή Δάμπρω άγρίεβι, τώ- βαλα στά πουδούγια γιά νά μί με καταχερίσ' γιαι' ήνι σουσιή άντρουγναίκα.

'Γπές έμαθα πός θάν τνε κάνε σι' Λαμία γιά νάν τνε δικάσνε. 'Ετο' πάει κι' αιδίν'. Σχώρα τ' κι' ού Θεός σ' σκούρσ'.

Μήτρους Κοινοβγαλου

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ (ΗΓΟΥΝ ΟΜΙΛΙΑΙ ΕΠΙΚΑΡΡΟΙ)

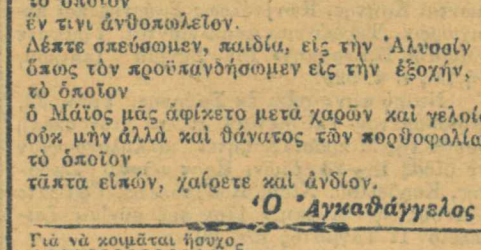
Καλώς θονε τόν Μάιον τόν χρουσιόμάλιον όσθις έμφαινωμ με άνθη έσθολισμένον τó κεφάλιον, τó όποιον ό μίην τών λελουδιών. Προτομαγία τά λούλουδι έορτάζουν και τά πολλα πολλάκις φοράς κρουφ' άζουν Μάτε Μάτε με δρουσίεξ

και λευκάς πολυτελές φορεσίεξ τó όποιον γλενδήσωμεν φίλοι μεθ' ευειδιών κορασιών. 'Αλλά πού νά εθρομεν τοιαύτα τινά, αίτούντα σκληροκαρδίεξ πλεισθα λιανά, τó όποιον άπτοκινητηδόν και καρβανίτην άντι κρουσιών. 'Εν δούτιος δρέφρατε αιδις έρασθαί έφραίμοιοι νορχίσουσεξ πληρούντες ούτουνε εις Μρας δλοχρόσουεξ τó όποιον έν τινι άνθοπωλείου.

Δέπτε σπεύσωμεν, κιδιά, εις τήν 'Αλυσαίν όπωε τόν προύπανδήςωμεν εις τήν έξοχήν, τó όποιον ό Μάιος μάξ άφίκετο μετá χαρών και γελιούων ούκ μίην άλλα και θάνατος τών πορθοφολλών, τó όποιον τάπτα είκοίν, χαιρέτε και άνδιόν.

'Ο 'Αγαθάγγελος

Γιά νά κοιμάται ήσυχό:

Ο μπαμπάς. — 'Ηθελες νά σ' άγοράσω μιά τσαμπάττα; Μά δέ μ' άνησυγέτις... Ο τ' ούδός. — 'Οχι, μπαμπά, μί φοβάσαι, δέ τήν παζά μόνο όταν κοιμάσαι.

ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ ΤΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ

ΡΩΜΑΝΤΙΣΜΟΣ

'Ε γέ, να ποθάνη ό χάρος και σού ποτέξ νά μίην κο' άνης, γέ Μανιόξ χαριτόβουτη και μα- κροσκελέστατη σάν κούρο άδρω του 'έμπερός'!

Σέ θυμώματα χτέξ βρά- δου, γέ τζέρι, που μ' έρρι- ξε ό δρόμος μου στήν Κο- λοκυθού και ρομαντζάρι- σα άβέροτα ύπό τας φιλλύ- ρας μέχρι μεσάνυχτα. 'Ο- χού, περασμένα νεύτα, πός πάτε και περνάτε και δέν ξαναγυρνάτε!.

Θυμάσαι, γέ μ' νια; 'Εκει σέ πρωταντόμωσα, εκεί σέ προ- σείδα, ένα Κυριακό- βραδο, που ήσαν μ' άλλες φιλενάδες σου κι' έδερμας μαργαρίτες, τó όποιον τó άνθου του έρώτου.

Σέ μπάνισα και μου φά- νηκε πός άνοιξαν τά έκου- ράνια άμφιθεατρικώς κι' έγλεπα τήν Πορθέ- νος με τίς άγλεξ γύρω της.

'Αμάν γλυκάδες! Πού τά φόνισες αιδιά τά μάτια, γέ βάσανο! σου κάνω, στό οφθαλμο- γιαι τρεσι γιά στό Δαμπαρμπερα!.

'Εού έβανες τήν κορδίδα πός δέν άκουσεξ τόν πόντο μου και ξεφύλλαγεξ μιά μαργαρίτα, τó όποιον μ' άγαπάει δέν μ' άγαπάει. Διπλό- ρωσα έπιτοκίως σου και ξηγήθηκα άμοιόδως:

—'Αν πρόκειται γιά τά μένα, γέ κοπέλι μου, ποσώς άνάγκη νά ρωτίεξ τή μαργαρίτα. Σού τó λέω και μονάχος μου πός σ' άγαπάω διασπρόδην και παταγούδωξ!

'Αμ σά νά κιάσω τó βραχίον σου. —Τό χεράκι σου νά κιάσω κι' όσα έχω άξ τά χασού είκα.

'Εού έβανες τήν κίκια και μ' έβριζεξ προν- τροπάδην: —Νά χαθής, παληομώρταξ! —Νά χαθώ, γέ βάσανο! φτάνει νά σ' άπο- λάφω άκαξ διά παντός κι' ύστερις άξ με στεί- λουνε σι' 'Ανάλλι σόβια!

—Κόβε γιά θά σέ βαρήςω! μου κάνεις. Τάθελεξ όμους κού σού, γέ μακιπέσα, γιαι όντες σου άποκοιήθηκα.

—Βάρα με ν' άγιάσω, γέ ίπεργία θεοτόκο μου, κιαόσον με γιαι με ζορτίσση ματιάσου.

'Εού φομογέλασεξ έπιχαρίως κατ' άπ' τή μύτη σου και μεδέν άπάντησεξ. Πήρα θάρρον κι' έγώ γιαι είχα μάθει πός στά δικαστήρια μεδέν άπάντησις ίσον ξηγιέμαι. 'Εβαλα τó γαρέφαλον άπ' τή μπουτονέρα μου και σού τó προσέφερα με τή σημασία του —Μεσομικέι μ' αιδίτη τήν ζουβέντια, τοιακίστρα, μ' έσφαξεξ!

'Είνε μορφωμένο κορίσι άφοξ έξέρι και τά γαλέικα και τά σονικά μου άμύλλιασιν, σάμ- πως νάπινα τοιτσιμπίρα. Στεκόμαγε άεναντί- ασ σου κι' άνατρίχαξα ραγδάτες σάμπως νά μ' άλείφανε με γιάτσο τήν αλάτη.

'Από κείνη τη στιγμή τó άειδύλλιον άγγι- σε νά μπλέκεται φρότσα. 'Η καρδιά μου είχε μπλεχέτη στά ματωτόγυρά σου και σ' άγάπα- γα άναφανδόν.

'Εμαθα πού κατοικοεδρεύεις και τó άλλο βράδου ήρθα με τήν ποληροπαρέα και σουκναι καντάδα εις καθαρέσους:

'Εμπερσινε κρημητηριον νέος έμα, νέος ήβγα, νέος έμπαθης θρηνεί. Τό δεύτερο βράδου σου τραγούδησα εις λά μινός: 'Εγώ γιά σίαν έφαγα... α... αχ βραστό και παπαμά τόν όφι... ιχ'!

Τό τρίτο έπαίνισα τó μαγαλάκι και σου- ψαλλα ρομαντζοειδής:

'Αν ή καρδιά σου συμπονει τούς δυοιτωξέσοικίσει άρες τόν ύπνο τó βαθύ κι' έβγα στό παρεθθρι. Και βγήκαξ στό παρεθθρι, γέ σκλάγχο, και δόκαμε ραντεβού, όπου και σέ έγγησα χοντι- κώξ και τ' λοιπά. 'Εχτοτες ό έρωτάς μας έυ- κολουθει άτέλειωτος σάν άγόρευσις του κ. Λε- βίδισου. Πόσοι κωνγάδες, πόσα αίματα γιά τó χατήρι σου, πόσα μεράκια.

Τά χούνια όμους περνάνε, γέ χαοχάλα μου, περνάνε και χάνονται και τó ήφαιστειο που βράζει μέσα μας σβήνει σιγά-σιγά—νομίζω; Τό λοιπόν, άν θέλεις νά ξαναθυμηθώμε τά πι- λιά μας, γιά μιά βραδυά, έλα πικναρία της Πρωτομαγιάξ νά κáme στήν Κολοκυθού νά θυ- μηθώμε περασμένα μεγαλεία, — ήθελεξ;

Στερόγαμτο. — Δοποιήσε με με τόν ασύμα- το που θά σ' άνταμώσω γιαι τó κέντρο κή- ρε και τó τελέφωνό μου δέ λειτουργεί καλά. όπως ό σούτης!

Ο ΒΛΑΜΗΣ